

Κυριακή 19 Ἰανουαρίου 2020

(Κυριακή IB' Λουκᾶ).

Λουκ. 17, 12 – 19.

*«εἷς δέ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε
μετά φωνῆς μεγάλης δοξάζων τόν Θεόν».* (Λουκ.
17, 15)

Πολλοί οἱ εὐεργετηθέντες, ἕνας ὁ εὐγνώμονας. Πολλοί οἱ θεραπευθέντες στό σῶμα, ἕνας ὅμως μόνον ἔχει ὑγιαίνουσα ψυχή. Εἶναι συγκλονιστικό τό περιστατικό τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν, πού ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. Αὐτό πού συγκλονίζει δέν εἶναι ἡ συμπεριφορά τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος φέρθηκε κατά τρόπο ἀναμενόμενο. Σκόρπισε ἀγάπη, ὅπως ἔκανε πάντοτε. Ἔδωσε τή θεραπεία καί λύτρωσε ἀπό τόν ἐπικείμενο θάνατο, σάν παντοδύναμος ἰατρός καί σάν ἡ πηγή τῆς ζωῆς πού εἶναι. Ἐκεῖνο πού πραγματικά μᾶς συγκλονίζει καί μᾶς ταράζει εἶναι ἡ συμπεριφορά τῶν εὐεργετηθέντων λεπρῶν. Εἶναι

ἀπίστευτο τό ὅτι θεραπεύονται δέκα ἄνθρωποι καί μόνον ὁ ἕνας ἐπιστρέφει γιά νά εὐχαριστήσῃ.

Αὐτός ὁ ἕνας πρῶην λεπρός ἐκπροσωπεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους πού δέχονται τίς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ εὐχαριστιακά καί δοξολογικά. Ἐκπροσωπεῖ ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀναγνωρίζουν τή δύναμη καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στήν καθημερινότητά τους καί ξέρουν πώς καθετί πού ἀπολαμβάνουν εἶναι δῶρο καί ὄχι δικαίωμα. Ἐκπροσωπεῖ ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι παραδέχονται ὅτι χρειάζονται τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, ὅτι χαίρονται μέ τήν παρουσία αὐτή, ὅτι δέν ἔχουν μόνον ἀπαιτήσεις καί γι' αὐτό ἐκτιμοῦν ὅλων τῶν μορφῶν τίς παροχές. Αὐτός ὁ ἕνας θεραπευμένος λεπρός ἐκπροσωπεῖ ὅλους ἐκείνους πού πλησιάζουν τόν Ἰησοῦ μ' ἕνα στοιχειώδη πολιτισμό. Δέν ἔρχονται κοντά στό Χριστό γιά νά ἀρπάξουν, νά κερδίσουν, ν' ἀναδειχθοῦν καί νά καταξιωθοῦν. Ἐρχονται κοντά στόν Κύριο μέ τόν πολιτισμό τῆς ἐλευθερίας, μέ τήν ποιότητα τῆς ἀγάπης, μέ τήν εἰλικρίνεια τῆς ἀληθινῆς προσευχῆς. Δέν πλησιάζουν γιά νά κουρσέψουν, ἔρχονται γιά νά μαθητεύσουν. Ὁ ἕνας καί μοναδι-

κός αὐτός θεραπευμένος λεπρός ἐκπροσωπεῖ ὅλους ἐκείνους πού γεύονται τό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἢ ὅποια οἰκοδομεῖ μία ἀληθινή σχέση καί γνωριμία, μία πραγματική συγγένεια καί ὄχι μία καιροσκοπική καί πρόσκαιρη συμφεροντολογική συναλλαγή.

Ὁ ἕνας καί μοναδικός αὐτός εὐγνώμων Σαμαρείτης διδάσκει ξεκάθαρα πώς γιά τό σωστό δέν παίζει ρόλο οὔτε ὁ ἀριθμός, οὔτε ἡ ἐθνότητα, οὔτε ἡ ὁμάδα στήν ὅποια ἀνήκει κάποιος. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ σωστοῦ παίζει ρόλο μόνον ἡ διάθεση τῆς καρδιάς, ἡ καθαρότητά της καί ἡ ἄδολη καί πραγματική της εὐγένεια. Ὁ εὐγνώμων λεπρός μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἕνας καί μόνος μπορεῖ νά κάνει τή διαφορά καί νά καλύψει τό χάος καί τήν ἀσχήμια πού ἀφήνουν οἱ πολλοί. Μᾶς διδάσκει πώς ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς καί τῆς εὐγνωμοσύνης στό Θεό εἶναι στενός, ἐπειδή τόν βαδίζουν ἐλάχιστοι, ἀφοῦ οἱ πιά πολλοί, καί μάλιστα πολλές φορές οἱ λεγόμενοι ἐκλεκτοί, προτιμοῦν νά περπατήσουν στή φαρδιά λεωφόρο τῆς λησμοσύνης τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀχαριστίας. Μᾶς διδάσκει πώς ἡ ἀληθινή σοφία

βρίσκεται στό νά καταλαβαίνεις μέ Ποιόν μιλάς, νά ξέρεις τί ζητάς και νά εκτιμάς αυτό πού παίρνεις και πάν' άπ' όλα νά χτίζεις άγαπητική σχέση μ' Αυτόν πού σου τό έδωσε.

Ό ένας και μοναδικός πρώην λεπρός άποδεικνύει μέ τή στάση του πώς ή δύναμη τής μονάδας είναι πιο μεγάλη άπό τή δύναμη τής ποσότητας, όταν αυτή ή μονάδα δοξάζεται και δικαιώνεται άπό τό Χριστό, πού είναι πέρα άπό άριθμούς και μεγέθη. Ό μοναδικός αυτός άνθρωπος παρουσιάζει τήν άληθινή χαρά, ή όποία σε κάνει νά επιστρέφεις στόν Πάροχο, ό όποιος είναι ή πηγή της. Χαρά δέν είναι νά γίνεσαι άχόρταγος καταναλωτής της πού, άφοϋ τή γευθείς, μετά προσπαθείς έγωιστικά νά τήν κρατήσεις μόνο για σένα. Ό πρώην λεπρός γίνεται τό ζωντανό παράδειγμα άληθινής θεραπείας, διότι ή άληθινή θεραπεία δέν έχει σχέση μόνο μέ τήν υγεία του σώματος. Η άληθινή θεραπεία του ανθρώπου έχει σχέση μέ τήν υγεία, τό φως, τήν ποιότητα και τήν ισορροπία τής ψυχής. Τά υγιή και εύρωστα σώματα, πού θά όδηγήσουν τους ιδιοκτήτες τους στην κόλαση, δέν αποτελούν

εὐλογία καί προνόμιο ἀλλά ἀληθινή συμφορά, εἰδικά μάλιστα ὅταν κατοικοῦνται ἀπό ψυχές ἄρρωστες καί ἀχάριστες. Ὅταν ἡ υἰγεία ξεκινάει ἀπό μέσα, τότε ἀξίζει νά ὑπάρχει καί ἐξωτερικά. Ὅταν ὅμως ὑπάρχει μόνον στό σῶμα, τότε ἡ τραυματισμένη καί ἄρρωστη ψυχή θά νοσήσει ἀκόμη πιό πολύ.

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ θεραπευμένου λεπροῦ εἶναι μία ἔμπνευση γιά ὅλους τούς πιστούς. Ὅφείλουμε ἡ ζωή νά εἶναι μία συνεχῆς καί ἀδιάκοπη ἐπιστροφή στόν Ἰησοῦ. Ὅφείλουμε ἡ ζωή μας νά εἶναι μία διαρκῆς εὐχαριστία σ' Ἐκεῖνον πού δέν κουράζεται νά μᾶς δίνει τά πάντα γιά πάντα. Ἡ ἐπιστροφή μας στό Χριστό εἶναι ἡ συντήρηση καί ἀνανέωση τῆς σχέσης μας μαζί Του. Ποτέ νά μήν ξεχάσουμε πώς αὐτή ἡ σχέση μέ τόν Κύριο εἶναι ἡ λύτρωσή μας, ὁ Παράδεισος καί ἡ σωτηρία μας. Ἀμήν.